

Jerzy Szaniawski

DWA TEATRY

Komedia w 2-ch częściach

O S O B Y:

DYREKTOR TEATRU	Janusz Obidowicz
DRUGI DYREKTOR	Maciej Borniński
LAURA	Krystyna Niemczyk
WOŻNY	Marek Łyczkowski
AUTOR	Ryszard Bucholc
CHŁOPIEC	Witold Andrzejewski
LISELOTTA	Barbara Murawianka
AKTORZY GRAJĄCY:	
MATKĘ	Irena Byrska
PANIĄ	Anna Kulawińska
LEŚNICZEGO	Janusz Karan
ŻONĘ	Krystyna Łyczkowska
ANDRZEJA	Bolesław Idziak
ANNE	Jadwiga Figielówna
OJCA i inni.	Ryszard Bucholc

Reżyseria, inscenizacja, układ tekstu
WŁADYSŁAW KRASNOWIECKI

Scenograf: Irena Burke

Asystent reżysera: Maciej Borniński

PREMIERA — PAŹDZIERNIK 1965.

W przygotowaniu:

Adam Mickiewicz
„DZIADY” — wyjątki
Stanisław Wyspiański
„WARSZAWIANKA” Pieśń z 1831 roku
Jarosław Abramow
„ANIOŁ NA DWORCU” Komedia w 2-ch częściach
Edmund Pietryk
„O PÓŁNOCY NIE PŁACZĘ” Sztuka w 2-ch aktach

PAŃSTWOWY TEATR

im. JULUSZA OSTERWY

w Gorzowie Wlkp.

DYREKTOR I KIEROWNIK ARTYSTYCZNY

IRENA BYRSKA

Szaniawski

DRAMATURG TEATRU
ZBIGNIEW HERBERT

Sezon 1965/66

KLASYK ŻYWY

Prezentujemy Jerzego Szanawskiego, klasyka naszego teatru, a przecież ciągle żywego pisarza. Prezentujemy w dość specjalnym kształcie. Sztuka — komedia „Dwa teatry”, wystawiona zaraz po wojnie, nosiła w sobie багаж metaforyczności w wielu planach. I sprawa etyki w życiu zbiorowym, walka o życie, ofiara, patriotyzm, wierność samemu sobie. Warstwy tematyczne uformowane w nieszablonowy kształt widowiskowy, dały rezultat, który u publiczności wzbudził zachwyt, a w prasie spowodował dosyć bogatą dyskusję. W każdym razie, i wielbicieli znakomitego pisarza, i Jego adwersarze — są zgodni, że jest jakaś siła przekonywująca w Jego dialogach i że jest tam uchwycona tajemnica teatru.

*

W styczniu r.b. w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie, odbył się pokaz widowiska „Dwa teatry” Jerzego Szanawskiego w wykonaniu klasy absolwentów pod kier. prof. Władysława Krasnowieckiego. Mimo szkolne, bardzo skromne warunki techniczne, była z tego widowiska nowa myśl. A może ta asceza pomogła? A więc tą myślą, czy też koncepcją, czy jak chce Krasnowiecki skromniej — pomysłem — jest absolutne związanie od początku do końca, niemal fizyczne, fabuły z teatrem. Kulisy teatralne nie przestają ani na chwilę wyznaczać ram akcji.

Myślę, że nie jest to niezgodne z Autorem. Odczułem na widowisku, że „ten pomysł” jest jakimś prawidłowym odczytaniem Szanawskiego, że Go wyzwala od „mistycznych mgiełek”, które lubili nierzadko dokładać realizatorzy. A przecież to jest wspaniały komediopisarz.

Wykonawcy obu jednoaktówek zachowują się jak aktorzy, grający te postacie, aktorzy — pracownicy teatru „Małego Zwierciadła”, i to daje im niejako inny plan grania, niż osobom głównego dramatu, tym spoza akcji obu jednoaktówek.

Powiało świeżością z tej realizacji. I dlatego zwróciliśmy się do Władysława Krasnowieckiego z propozycją, aby w naszym teatrze gorzowskim, pokazał w tym samym kształcie tę świetną komedię.

*

W ten sposób wypełniamy lukę repertuarową. Teatr nasz nie miał na swoim afiszu nazwiska Szanawskiego. Dobrze, że zjawi się ono nie zdawkowo, dla honoru domu, ale z jakąś namiętną myślą inscenizatorską; gdyż chcemy, aby nas zrozumiano, że wierni starej zasadzie, nie przestaliśmy być „zwierciadłem natury”.

*

Władysław Krasnowiecki jest aktorem, reżyserem, pedagogiem. Zaczynał w Krakowie. Później w latach dwudziestych należał do

okrytego chwałą zespołu teatru im. W. Bogusławskiego, prowadzonego przez Leona Schillera. Z Nim też pojechał do Lwowa. Po wojnie w szeregach I Armii wrócił do kraju. Był dyrektorem teatrów Śląsko-Dąbrowskich (koncern Katowice— Sosnowiec — Opole), organizował jako pierwszy dyrektor Teatr Narodowy w Warszawie. Jest Profesorem P.W.S.T. w Warszawie. Wiosną w tym roku, na zjeździe aktorów, został wybrany prezesem.

Należy do bardzo cenionych aktorów telewizyjnych.

*

Ważniejsze komedie JERZEGO SZANIAWSKIEGO

1. „Papierowy kochanek”
2. „Lekko duch”
3. „Ptak”
4. „Żeglarz”
5. „Murzyn”
6. „Adwokat i róże”
7. „Most”
8. „Dziewczyna z lasu”

i wiele innych.

tb.